

*Εβρουχναῖσεν τὸ φαεῖ Τραπ. *Εβρουχναῖσαν τὰ λώματά μ' (λώματα = ἐνδύματα) Τραπ. || Φρ. *Ὅσον ἐκάτσειν ἀπέσ' ἐβρουχναῖσεν (ἐπὶ ἀνθρώπου μὴ συνηθίζοντος νὰ ἐξέρχεται τῆς οἰκίας) Κοτύωρ. Συνών. βροχιάζω (I) 3.

βρουχναῖρις ἐπίθ. ἀμάρτ. βρουχναῖρις Πόντ. (Τραπ.) Θηλ. βρουχναῖρία Πόντ. (Τραπ.) βρουχναῖραινα Πόντ. (Τραπ.) Οὐδ. βρουχναῖρ' Πόντ. (*Οφ. Τραπ.) βρουχναῖρικο Πόντ. (*Οφ.) βρουχναῖρ'κον Πόντ. (Τραπ.)

*Εκ τοῦ οὗς. βρούχνα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῖαρις -ᾶρις.

*Ὁ πλήρης μούχλας, ὁ εὐρωτιῶν ἐνθ' ἀν.: Βρουχναῖρ' ἐν' τὸ φαεῖ *Οφ. Ψωμὶν βρουχναῖρ'κον Τραπ.

βρούχνασμαν τό, Πόντ. (Κοτύωρ.) φρούχνασμαν Πόντ. (Χαλδ.) βρουχνασμαν Πόντ. (Κοτύωρ.)

*Εκ τοῦ ρ. βρουχναῖζω.

Εὐρωτιάσις, μούχλιασμα ἐνθ' ἀν.: Τὰ ψωμῖα 'ς σὸ βρουχνασμαν ἀπάν' εἶν' (εἶναι ἔτοιμα νὰ μουχλιάσουν) Κοτύωρ.

βρουχναῖς ἐπίθ. Πόντ. (*Οφ. Τραπ.) φρουχναῖς Πόντ. (Τραπ.)

*Εκ τοῦ οὗς. βρούχνα, παρ' ὃ καὶ φρούχνα, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῖας, δι' ἣν ἰδ. -ῖας.

1) *Ὁ ὄζων μούχλας, ὁ ἀκάθαρτος Πόντ. (Τραπ.) 2) *Ὁ ἐκ τῆς νόσου εὐλογίας στιγματισθεὶς εἰς τὸ πρόσωπον Πόντ. (*Οφ.)

βροχάδα (I) ἡ, Νάξ. (*Απύρανθ.)—Λεξ. Βλαστ. 359 Δημητρ.

*Εκ τοῦ βροχάδες πληθ. τοῦ οὗς. βροχή.

Λίαν βροχερὸς καιρὸς ἐνθ' ἀν.: Σήμερὰ 'τονε βροχάδα καὶ δὲν ἐδιάηκα σὲ δουλειὰ Νάξ.

βροχάδα (II) ἡ, Κρήτ.—ΝΠολίτ.*Εκλογ. 174—Λεξ. Βλαστ. 344.

*Εκ τοῦ οὗς. βρόχος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδα (I).

Θηλειά, εἶδος παγίδος διὰ τὰ πτηνὰ ἢ τὰ ζῶα ἐνθ' ἀν.: Στένω βροχάδες γὰρ λαγούς Κρήτ. || *Ἄσμ.

*Εχει ὁ καιρὸς γυρίσματα καὶ ὁ χρόνος ἐβδομάδες, καὶ τὰ πουλλάκια τ' ἄγρια πῖάνονται 'ς τοὺς βροχάδες ΝΠολίτ. ἐνθ' ἀν.

Καὶ ὅτι νὰ 'θε φτάζοντε κ' ἐκεῖν' οἱ τουρκοφᾶδες, ἤθελε μᾶσε πνίξοντε σὰν τοίχες τοῖς βροχάδες Κρήτ. Συνών. ἀδροβεργίδα, ἀνασπάδα, βροχαλῖα 1, βρόχι (II) 2, βροχιά, θηλειά.

βροχαδερός ἐπίθ. Κρήτ. (Κατσιδ. Σητ.)

*Εκ τοῦ οὗς. βροχάδα (I) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερός.

*Ὁ ἔτοιμος πρὸς βροχὴν, βροχερός: Βροχαδερός εἶναι σήμερο ὁ καιρὸς. Πβ. βροχερινός, βροχερός.

βροχαδῖα ἡ, Κρήτ. (Κατσιδ. Σητ.)

*Εκ τοῦ οὗς. βροχάδα (I) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῖα.

1) *Ἡμέρα βροχερὴ ἐνθ' ἀν.: Βροχαδῖα 'ναι σήμερο καὶ δὲν εἶναι γιὰ δουλειά. 2) Ραγδαία βροχὴ διαρκοῦσα ἐπὶ πολὺ.

βροχαδόξυλο τό, Κρήτ.

*Εκ τῶν οὗς. βροχάδα (II) καὶ ξύλο.

Τὸ ξύλον εἰς τὸ ὅποιον προσδένεται ἡ βροχάδα (II).

βροχάλα ἡ, Λεξ. Αἰν.

*Εκ τοῦ οὗς. βροχὴ κατὰ παρέκτασιν ἀναλογικῶς πρὸς τὸ συνών. ψιχάλα.

1) Λεπτὴ βροχή. 2) *Επιψεκασμός διὰ τοῦ στόματος πληρουμένου ὕδατος γινόμενος προπαρασκευαστικῶς διὰ τὸ σιδέρωμα τῶν ρούχων. Συνών. βροχάλισμα.

βροχαλήθρα ἡ, ἀμάρτ. βροχαλήθρα *Ηπ. Στερελλ. (Εὐρυταν.)—Λεξ. Βλαστ. 422.

*Εκ τοῦ οὗς. βροχάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ήθρα.

Σαύρα πρασίνη ἐξερχομένη ἐκ τῆς γῆς καθὼς πιστεύει ὁ λαὸς ἐν καιρῷ βροχῆς. Συνών. βρονταλίδα 1.

βροχαλῖα ἡ, *Ἰκαρ. Πελοπν. (Δημητσάν. Λάστ.)—Λεξ. Βλαστ. 315 βροχαλῖ *Ἰκαρ.

*Εκ τοῦ ἀμαρτ. οὗς. βροχάλι < βρόχος διὰ τῆς καταλ. -άλι, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν *Αθηνᾷ 29 (1917) Λεξικογρ. *Αρχ. 8 κέξ.

1) Βροχάδα II, ὁ ἰδ., *Ἰκαρ. 2) Δεσμὶς κλώσματος, τὴν ὁποίαν ἐξάγομεν ἀπὸ τὸ τυλιγάδι καὶ τοποθετοῦμεν εἰς τὴν ἀνέμην Πελοπν. (Δημητσάν. Λάστ.)—Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἀν. Συνών. θηλειά, κυκλί.

βροχαλῖάζω Πελοπν. (Λάστ.)

*Εκ τοῦ οὗς. βροχαλῖα.

Σχηματίζω βροχαλῖαν νήματος.

βροχαλίδα ἡ Λεξ. Αἰν. Δημητρ. βροχαλίδα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Εκ τοῦ οὗς. βροχάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδα. *Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. *Ορολογ. Δημῶδ. (1941) 20.

Βρονταλίδα 1, ὁ ἰδ.

βροχαλίζω Λεξ. Αἰν.

*Εκ τοῦ οὗς. βροχάλα.

*Επιψεκάζω διὰ τοῦ στόματος πλήρους ὕδατος τὰ διὰ σιδέρωμα προωρισμένα ρούχα.

βροχάλισμα τό, Λεξ. Αἰν.

*Εκ τοῦ ρ. βροχαλίζω.

*Ἡ πρᾶξις τοῦ βροχαλίζειν. Συνών. βροχάλα 2.

βροχανός ἐπίθ. Χάλκ.

*Εκ τοῦ οὗς. βροχὴ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ανός.

Βροχερός, ὁ ἰδ.: Βροχανὴ ἡμέρα.

βροχάρα ἡ, Πελοπν. (Κυνουρ.)

Μεγεθ. τοῦ οὗς. βροχὴ διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρα, δι' ἣν ἰδ. -αρος.

Μεγάλη, δυνατὴ βροχή.

βροχαρίζω Κάμπ. — Λεξ. Πρω.Δημητρ. βροχαρίζω Κάμπ. Τῆλ.

*Εκ τοῦ ἀμαρτ. οὗς. βροχάρι < βρόχι ἢ βρόχος.

1) Συλλαμβάνω διὰ βρόχου Λεξ. Πρω.Δημητρ. Συνών. βροχιάζω (II) 1, βροχίζω (II), βροχοπξάνω.

2) *Απαγχονίζω Κάμπ. Τῆλ.: *Ἄσμ.

Γιὰ νὰ 'ρε' ἡ πέρδικα νὰ πιῇ, νὰ πιῇ, νὰ κονλονμπήσῃ, τὰ βρόχια πεδουκλώσῃ τη καὶ ὁ κυνηγὸς ἀρπᾷ τη.

— *Αχαμνοπιάσ'με, κυνηγέ, νὰ μὴ μὲ βροχαρίσῃς

Κάμπ.

Θωρεῖ τὴν κόρη κρέμεται σὲ μιᾷς μηλεᾶς κλωνάρι, σταυρό 'χει τὰ χεράκια της κ' ἦτο βροχαρισμένη

Τῆλ.

